

*Radostné prežitie vianočných sviatkov,
v novom roku veľa zdravia, šťastia,
radosti a úspechov.*

Vážení spoluobčania.

Ďakujem všetkým voličom, ktorí mi v komunálnych voľbách odovzdali svoj hlas.

Veľmi si vážim a ctím vašu dôveru, ktorá ma zaväzuje v nadchádzajúcom volebnom

období ešte lepšie plniť volebný program, ktorý som prezentoval a operatívne plniť všetky potreby občanov a obce Horné Srnie.

Úprimne ďakujem odchádzajúcim členom obecného zastupiteľstva za prácu v predchádzajúcom volebnom období a blahoželám novozvoleným poslancom k zvoleniu. Prajem im veľa dobrých nápadov a verím vo vzájomnú spoluprácu pri rozhodovaní o ďalšom úspešnom rozvoji našej obce.

Poďakovanie patrí aj členom komisií pri obecnom zastupiteľstve a aktívnym občanom, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zlepšenie životného pro-

stredia, kultúry, udržanie, resp. obnovu tradícií ako i občanom za každý pozitívny podnet pre lepší život v našej obci.

Samozrejme, vďaka patrí aj podnikateľom, živnostníkom a obchodným partnerom.

K blížiacim sa vianočným sviatkom vám, milí spoluobčania, prajem pokoj, porozumenie a pohodu v kruhu najbližších a v novom roku veľa zdravia, šťastia a radosti. Nech sa nám všetkým darí.

Jozef Húserka
starosta

Prihlásenie k zasielaniu dôležitých správ

Obecný úrad spustil od augusta 2014 zasielanie e-mailových správ o dôležitých článkoch na webovej stránke obce, dôležitých oznámeniach zverejnených na úradnej tabuli, ako i dôležitých správ vysielaných prostredníctvom obecného rozhlasu.

Záujemcovia o odber týchto správ majú možnosť sa k odberu prihlásiť na web stránke obce www.hornesrnie.sk.

Vpravo dole je možnosť *Prihláste sa k odberu informácií*. Treba vypísať užívateľské meno a e-mailovú adresu. Zároveň si treba prečítať poučenie k spracúvaniu osobných údajov, odsúhlasiť ho a prihlásenie odoslať. Vaša e-mailová adresa bude zaradená do databázy a Vám do Vašej e-mailovej schránky budú prichádzať dôležité oznamy obecného úradu.

Z rokovaní obecného zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach v mesiacoch august, september a november 2014 prijalo tieto uznesenia:

ZOBRALO NA VEDOMIE

Kontroly uznesení z predchádzajúcich zasadnutí.

Čerpanie rozpočtu obce za 1. polrok 2014.

Záznam o výsledku kontroly prevodu správy majetku Obce Horné Srnie na Základnú školu V. Mitúcha v Hornom Srní.

Anonymné podanie – podnety na riešenie v obci cez OZ a zápisnicu o prerokovaní podania z Komisie životného prostredia a verejného poriadku pri OZ v Hornom Srní.

Správu o činnosti a hospodárení Regionálnej vodárenskej spoločnosti Vlára – Váh, s.r.o. Nemšová za rok 2013.

Oznámenie predsedu Najvyššieho kontrolného úradu o výsledkoch kontroly čerpania finančných prostriedkov poskytnutých na zabezpečenie zníženia rizík povodní pre vybrané územia v rámci Programu revitalizácie krajiny a integrovaného manažmentu povodí SR v obci Horné Srnie. Obecné zastupiteľstvo zároveň berie na vedomie zaslaný protokol o výsledku kontroly a prijaté opatrenia zo strany obce.

Viacročný rozpočet obce vrátane programov a podprogramov na roky 2016-2017.

Stanovisko hlavného kontrolóra obce k návrhu rozpočtu obce Horné Srnie na rok 2015 a viacročnému rozpočtu na roky 2016-2017.

Výročnú správu ku konsolidovanej účtovnej závierke obce za rok 2013.

Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti Základnej školy s materskou školou Václava Mitúcha, Horné Srnie, Školská 368/2, za školský rok 2013/2014.

SCHVÁLILO

VZN č. 2/2014 o spôsobe náhradného zásobovania pitnou vodou a náhradného odvádzania odpadových vôd a o zneškodňovaní obsahu žump v obci Horné Srnie.

Podľa zákona o účtovníctve

č. 431/2002 Z.z. a s ním súvisiacich predpisoch o správe majetku zloženie centrálnej inventarizačnej komisie pre vykonanie inventarizácie hospodárskych prostriedkov Obce Horné Srnie:

Predseda: Jozef Turák

Členovia: Ing. Jolana Hiklová, Magdaléna Papierniková

Prijatie **prekľňovacieho úveru – EÚ fondy** – vo výške 68 262,- eur (financovanie 95 % celkových oprávnených nákladov) poskytnutého zo strany VÚB a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 320 155, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sa, vložka č.: 341/B, (ďalej len „banka“) za podmienok dojednaných v príslušnej úverovej zmluve, s možnosťou jej prolongácie (zmeny) dodatkom k zmluve, na účely zabezpečenia financovania projektu realizovaných z fondov Európskej únie: *Revitalizácia a koncepcia zelene na priamej hranici Horné Srnie/Brumov-Bylnice*.

a) Vystavenie vlastnej blankozmenky na rad banky za účelom zabezpečenia pohľadávky banky z prijatých úverov a podpísanie dohody o vyplňovanom práve k blankozmenke.

b) Zabezpečenie úveru (prekľňovacieho) vo forme zriadenia záložného práva na pohľadávky z účtu (osobitného účtu/účtov pre potreby refundácie oprávnených nákladov podľa zmlúv o NFP).

Prijatie **Kontokorentného úveru „SAMOSPRÁVA“** vo výške 50 000,- eur na financovanie bežných výdavkov obce poskytnutého zo strany VÚB a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 31 320 155, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sa, vložka č.: 341/B, (ďalej len „banka“) za podmienok dojednaných v príslušnej úverovej zmluve.

VZN č. 3/2014 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a

drobnými stavebnými odpadmi.

VZN č. 4/2014 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Horné Srnie.

Rozpočet obce vrátane programov a podprogramov na rok 2015.

Rozpočtové opatrenie č. 4/2014.

a) predloženie žiadosti o FP v rámci výzvy OP cezhraničnej spolupráce SR-ČR 2007-13 za účelom realizácie projektu „Zlepšenie dopravnej infraštruktúry pohraničia Horné Srnie/Brumov-Bylnice“, ktorého ciele sú v súlade s platným územným plánom obce a platným Programom hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce;

b) zabezpečenie realizácie projektu po schválení žiadosti o NFP;

c) financovanie projektu vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov na projekt t.j. vo výške 12 191,32 eur.

SÚHLASILO

S uzatvorením Dohody o urovnaní medzi Ing. Jozefom Kristínom a Obcou Horné Srnie za predpokladu, že v dohode bude upravená preambula a článok II. bod 3, že sa dohoda týka urovnania predmetu súdneho sporu.

S prenájomom budovy bývalej vodárne (súp.č. 587) pánovi Štefanovi Varčekovi na dobu 10 rokov, nájomné vo výške 1,- euro/rok. Ostatné podmienky prenájmu budú riešené v nájomnej zmluve.

So znížením minimálnej odkupnej ceny v súťažných podmienkach k obchodnej verejnej súťaži na odpredaj 2-izbového bytu na ulici Čerňavská 160, Horné Srnie na 29 000,- eur.

So zápisom Geometrického plánu na oddelenie parciel na č. 3310, 3112, 3113 – číslo plánu 31041833-053-14 zo dňa 4.9.2014, vypracovaným Ing. Michalom Matzom - zmenou hraníc parcely vo vlastníctve obce za podmienky predloženia písomného súhlasu Jednoty bývalých urbárikov obce Horné Srnie – pozemkového spoločenstva.

S vypracovaním dodatku k zriaďovacej listine z 3.1.2003,

v ktorom bude vymedzený majetok daný do správy školy.

S prevodom správy majetku – parkovacej plochy v hodnote 4 481,72 eur - na Základnú školu s materskou školou V. Mitúcha v Hornom Srní podľa predloženého návrhu zmluvy.

S otvorením elokovaného pracoviska Základnej umeleckej školy, Ľuborčianska 2, 914 41 Nemšová, IČO: 37916173 v priestoroch Základnej školy s materskou školou Václava Mitúcha Školská 368/2, 914 42 Horné Srnie k termínu 1.9.2015.

Názov elokovaného pracoviska: **Elokované pracovisko – Základná škola s materskou školou Václava Mitúcha, Školská 368/2, 914 42 Horné Srnie.**

S odpredajom pozemkov oddelených z parcely č. 390/2 v k.ú. Horné Srnie vo vlastníctve Obce Horné Srnie podľa Geometrického plánu č. 614/14 zo dňa 25.6.2014 vypracovaným Ing. Janou Masárovou, Nemšová nasledovne:

a) parc.č. 390/27 – ostatné plochy vo výmere 60 m2 do vlastníctva Mareka Talla a manž. Ingrid Tallovej, rod. Vulgánovej, obaja bytom Mostíková 937/43, Horné Srnie za cenu 1,85 eur/m2, tzn. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 111,- eur;

b) parc.č. 390/28 – ostatné plochy vo výmere 68 m2 do vlastníctva Mgr. Miroslava Gajdošíka a manž. Ing. Zuzany Gajdošíkovej, rod. Masiarčinovej, obaja bytom Mostíková 938/45, Horné Srnie za cenu 1,85 eur/m2, tzn. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 125,80 eur;

c) parc.č. 390/30 – ostatné plochy vo výmere 55 m2 do vlastníctva Lukáša Jančoviča a manž. Kataríny Jančovičovej, rod. Húserkovej, obaja bytom Lesnícka 84/7, Horné Srnie za cenu 1,85 eur/m2, tzn. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 101,75 eur;

d) parc.č. 390/31 – ostatné plochy vo výmere 49 m2 do vlastníctva JUDr. Dušana Popoviča a manž. MBA Bibiany, rod. Ondrejičkovej, obaja bytom Zbeziarska 289/3, Horné Srnie za cenu 1,85 eur/m2, tzn. za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 90,65 eur;

V kúpnej zmluve bude definované vecné bremeno na

uvedených parcelách – obecný vodovod.

Kupujúci budú znášať všetky náklady spojené s prevodom vlastníctva nehnuteľnosti a zápisom do katastra nehnuteľností.

S poskytnutím dotácie na činnosť floorbalového klubu pre OZ FBC Légia Vlára vo výške 300,- eur za podmienok stanovených vo VZN č. 7/2008 o poskytovaní dotácií.

URČILO

Podľa § 9 zákona SNR č. 346/1990 zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov, že Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní bude mať vo volebnom období 2014-2018 celkom 9 poslancov, ktorí budú zvolení v jednom volebnom obvode utvorenom pre celú obec.

Podľa § 11 ods. 4 písm. i) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov na volebné obdobie 2014-2018 rozsah funkcie starostu na plný úväzok.

NESÚHLASILO

S odpredajom budovy bývalej vodárne p. Štefanovi Varčekovi.

S poskytovaním dotácií na mzdy a prevádzku centier voľného času mimo územia obce Horné Srnie.

S bezplatným využívaním športovej haly pre Občianske združenie FBC Légia Vlára.

ULOŽILO

Predsedom komisií pri OZ pripraviť požiadavky a podklady pre rozpočet obce na roky 2015-2017 do 3. októbra 2014.

V tomto prehľade sú vypísané len najdôležitejšie body uznesení. Presné znenie uznesení a kompletne zápisnice zo zasadnutí OZ spolu s výpismi z hlasovania poslancov sú k dispozícii k nahliadnutiu na Obecnom úrade v Hornom Srní, ako i na web stránke obce – www.hornesrnie.sk.

S.K./OcÚ

Revitalizácia a koncepcia zelene na priamej hranici

Horné Srnie/Brumov-Bylnice

Obec Horné Srnie v spolupráci s Městem Brumov-Bylnice získalo z Operačného programu cezhraničnej spolupráce SR-ČR 2007-2013 prostriedky na realizáciu projektu „Revitalizácia a koncepcia zelene na priamej hranici Horné Srnie/Brumov-Bylnice“

Mostová ulica sa budúci rok zazelená novovysadenou stromovou alejou

Hlavným cieľom projektu je zlepšenie životného prostredia a životných podmienok v priamej pohraničnej oblasti Horné Srnie/Brumov-Bylnice prostredníctvom komplexu aktivít zameraných na úpravu a výsadbu zelene, ktoré prispievajú k zachovaniu prírodného dedičstva oblasti, prispievajú k ochrane biodiverzity, zabráňajú vzniku čiernych skládok a umožnia zlepšenie monitorovania životného prostredia.

Ďalšími cieľmi sú zavedenie koncepčného prístupu v úprave zelene pohraničia prostredníctvom spracovania realizačných dokumentácií a koncepcií, návrat tradičných drevín do oblasti prostredníctvom ich výsadby zahrnutej do revitalizácie, zabránenie vzniku čiernych skládok prostredníctvom úpravy terénu územia lákajúceho pre tvorbu čiernych skládok a zamedzenie šírenia invázií rastlín.

Naposledným cieľom je i zlepšenie cezhraničnej spolupráce oboch partnerov.

V októbri sa uskutočnil úvodný workshop k projektu, kde boli zástupcom oboch samospráv predstavené ciele projektu ako i odprezentované konkrétne zámery.

V súčasnej dobe prebieha realizácia projektu vrátane vypracovania koncepcií pre ďalší rozvoj zelene na území oboch samospráv a samotná výsadba zelene a úprava vybraných zelených plôch.

V našej obci je v rámci projektu realizovaná úprava nasledovných plôch v obci spojená s výsadbou zelene:

Ulica Mostová – výsadba stromov a krov – realizácia už bola ukončená,

Ulica Na Hornom konci – výsadba zelene okolo potoka – taktiež bola ukončená,

Križovatka ulíc Dúbravská a Na Hornom konci – likvidácia invázií druhov rastlín, výsadba zelene, úprava terénu, osadenie mobiliáru – realizácia tejto časti ešte prebieha.

Dňa 19.11.2014 sa uskutočnil seminár pre verejnosť, kde odborný garant projektu odprezentoval zámery projektu a priebeh jeho realizácie verejnosti z oboch strán hranice.

OcÚ

Okolie potoka na Hornom konci skrášľia okrasné kry a kvety

Výsledky volieb do orgánov samosprávy obce konané dňa 15. 11. 2014

Počet volebných obvodov	1
Počet volebných okrskov	2
Počet osôb zapísaných v zoznamoch voličov	2 285
Počet voličov, ktorým boli vydané obálky	1324 (57,94 %)
Počet odovzdaných obálok	1 324
Počet platných lístkov pre voľby do obecného zastupiteľstva	1 289
Počet poslancov, ktorý sa mal zvoliť	9
Počet zvolených poslancov	9
Počet platných lístkov odovzdaných pre voľbu starostu obce	1 309

Za starostu obce bol zvolený:

Jozef Húserka (nezávislý kandidát)

Počet platných hlasov

805 (61,5 %)

Ďalší kandidáti:

Ing. Jozef Kristín (SDS)..... 326 (24,9 %)

Bc. Jozef Turák (SNS)..... 178 (13,6 %)

Za poslancov Obecného zastupiteľstva boli zvolení:

Meno a priezvisko:	Počet hlasov:
JUDr. Michal Turák (nezávislý)	700
Ing. Jaroslav Papierník (nezávislý)	476
Jarmila Pavlačková (KDH)	464
Jozef Húserka (nezávislý)	444
Magdaléna Papierníková (SDS)	437
Ing. Peter Mierny (nezávislý)	431
Mgr. Janka Kubičková (SDS)	400
Mgr. Mária Húdeková (SDS)	364
Bc. Jozef Turák (SNS)	301

Náhradníci – kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov:

Meno a priezvisko:	Počet hlasov:
Ing. Michal Daňo (nezávislý)	287
Ing. Milan Blaško (SNS)	279
Ing. Stanislav Papierník (nezávislý)	260
Štefan Blaho (KDH)	259
Dušan Tomáš (SDS)	252
Ing. Jozef Kristín (SDS)	242
Peter Chlebana (SDS)	241
Ján Gajdošík (SNS)	220
Daniel Hlucháň (SNS)	185
Ladislav Kebísek (SDS)	183
Ján Kebísek (SDS)	181
Jaroslav Hlucháň (SDS)	165
Ingrid Tallová (KDH)	156
Jozef Kebísek (SNS)	124
Mgr. Renáta Papierníková (SMER-SD)	120
Ing. Ľubomír Poruban (SNS)	116
Ladislav Svedek (KDH)	108
Mgr. Ľudmila Prošňanská (KDH)	99
Mgr. Vladimíra Krajčiová (KDH)	96
Tomáš Kebísek (SaS, OKS)	81

Nakoľko Jozef Húserka prijíma mandát starostu obce, na jeho miesto poslanca nastupuje prvý náhradník Ing. Michal Daňo.

Štvrtstoročie s betlehemským svetlom

Aj tohto roku prinesú skauti do vašich domovov Betlehemske svetlo. Tento symbol pokoja roznášajú medzi ľuďmi už dvadsaťpäť rokov.

Za myšlienkou šíriť plamienok z Betlehema medzi ľuďmi stojí rakúska televízna a rozhlasová stanica ORF. V roku 1986 hľadali producenti spôsob, ako ozvláštniť každoročnú televíziu zbierku pre postihnuté deti Licht Ins Dunkel (Svetlo v tmách). Po šiestnástich rokoch to chcelo nejakú inováciu. Prišli s myšlienkou, aby jedno z týchto detí prinieslo ako symbol pokoja plameň z baziliky Narodenia Pána v Betleheme. Nápad sa ujal a zaznamenal veľký úspech. Odvtedy túto akciu organizuje ORF každý rok. A od roku 1989 tejto misii pokoja pomáhajú aj skauti.

Symbol pokoja i slobody

V roku 1988 svetlo po prvýkrát prekročilo hranice Rakúska. ORF vysielalo jeho odpálenie cez satelit do celého sveta. Odpáľoval ho malý ute-

čenec z Kambodže, ktorý našiel v Rakúsku druhý domov. Bezprostredne po pádoch totalitných režimov v roku 1989 prekročilo Svetlo pokoja a mieru hranice, ktoré sa ešte len pred pár mesiacmi pokladali za neprekonateľné. Nadšení Rakúšania ho v roku odniesli do Berlína, na trosky čerstvo zborového múru. V Československu ho na námestí v Českých Budějoviciach víťalo takmer 10 000 ľudí. Malý plamienok bol pre nich symbolom slobody, ale aj otvorených hraníc.

Legenda o svetle

Svetlo z večného plameňa nad miestom narodenia Ježiša Krista však do Európy dorazilo omnoho skôr. Traduje sa, že to bolo na prelome 11. a 12. storočia v čase tzv. križiackych výprav. Legenda hovorí, že jeden mladý križiak sa v tom čase zaprisahal, že keď sa vráti, donesie do svojho rodného mesta

– Florencie – plamienok ohňa z betlehemskej baziliky. Málokto veril, že to dokáže, pretože aj tí čo prežili, padli často za obeť cudzím chorobám alebo zbojníkom. Mládencovi sa to však predsa podarilo. Po troch rokoch neľahkej cesty, cez púšť i cez more, tesne pred Vianocami roku 1099 dorazil so svojimi druhmi do Florencie. Sviecu umiestnili v kostole, odkiaľ si potom svetlo odpáľovali ostatní obyvatelia. V stredoveku to bol prvý a posledný plameň z Kristovho rodiska.

Deti svetla pokoja

O osemdesť rokov neskôr prinášajú plameň betlehemskeho svetla do Európy deti. Po prvýkrát to bol chlapec odkázaný na elektrický vozík. O rok neskôr zase jeho 13-ročný kamarát. Bol to len malý prejav uznania za obetavú pomoc postihnu-

tému priateľovi. Odvtedy sa každý rok v Hornom Rakúsku hľadá dieťa s výnimočným príbehom hodným nasledovania. Rakúšania ich nazývajú Friedenslichtkinder – deti svetla pokoja. Bol ním 11-ročný Jürgen Lengauer, záchranca chlapčeka na kúpalisku, rovnako ako aj 13-ročná Christina Maderová, ktorá denno-denne pomáha svojim dvom priateľom s Downovým syndrómom. Tento rok letel do Betlehema Tizian Ronacher. 9-ročný škôľák neúnavne pomáha svojim spolužiakom a kamarátom – deťom utečencov zo Sýrie a Iraku – aby sa vedeli vyznať. „*Je mi jedno, odkiaľ deti pochádzajú a akú majú farbu pleti, hlavné je, že spolu všetci vychádzame. Veľa sa učíme jeden od druhého,*“ vraví 9-ročný chlapec.

Cesta svetla

Tizian išiel po svetlo už koncom novembra. Na ceste do Svätej zeme ho sprevádzala stočlenná výprava pútnikov z Horného Rakúska. V ďalších týždňoch udržiavajú svetlo zamestnanci ORF. V tom čase

sa už skauti po celej Európe intenzívne pripravujú na prijatie svetla. V sobotu okolo 10. decembra (tento rok 13. 12.) je vo viedenskom Dóme sv. Štefana slávnostný ceremoniál, počas ktorého rakúski skauti odovzdávajú betlehemske svetlo zástupcom skautských organizácií okolitých štátov. Za Slovenský skauting preberajú plamienok členovia najlepšej skautskej družiny – víťazi súťaže Družina roka. Hneď po návrate z Viedne – už tradične – prijme skautov s betlehemským svetlom prezident Slovenskej republiky. Nasledujúci deň – v nedeľu – je veľká paráda na slovensko-poľskej hranici. Skautské centrum Głódówka, ležiace len pár kilometrov od hraničného priechodu Tatranská Javorina – Lysá Poľana, praská vo švíkoch. Plamienok pokoja vítajú každoročne stovky, možno aj cez tisíc poľských skautov. Schádzajú sa z blízkeho i vzdialenejšieho okolia. Desiatky autobusov parkujú všade naokolo. A svetlo ide ďalej. O týždeň neskôr – v sobotu okolo 20. decembra – nasadnú trojčlenné skupinky skautov

do vlakov a roznášajú svetlo do miest po celom Slovensku. Najväčšia bitka je už tradične o trasu Bratislava – Žilina – Košice. Samozrejme, veľmi dobre vieme, že na to, aby sa myšlienka betlehemskeho svetla dostala medzi ľudí, každá z 25 trás je tá najdôležitejšia.

Svetlo v tmách

Za tie roky sa Betlehemske svetlo stalo známe po celom svete. Prijali ho mnohé osobnosti spoločenského a kultúrneho života a pomohli šíriť jeho

posolstvo ďalej. Je veľmi jednoduché: Šíriť pokoj a lásku. Sú to základné princípy ľudskosti presahujúce rámce národnosti alebo vierovyznania. Betlehemske svetlo nám chce pripomenúť ideály, od ktorých sa vo svojich životoch viac alebo menej vzdalujeme. Upozorniť, že to podstatné v našich životoch sa nedá kúpiť v žiadnej akcii a že podstata Vianoc neleží pod vianočným stromčekom, ale je ukrytá hlboko v nás. Stačí len trochu chcieť.

Peter Murár

Po betlehemske svetlo nemusíte nikam chodiť. Aj tento rok ho budeme roznášať na Štedrý deň predpoludním po všetkých domoch v dedine. Nezabudnite si pripraviť kahance.

Zaujímavosti

Olejová lampa nad miestom narodenia Ježiša Krista horí bez prestania už niekoľko storočí.

Olej k udržiavaniu jej večného plameňa pochádza od všetkých kresťanských národov na našej planéte.

Do roznášania sa zapájajú ľudia v 30 európskych krajinách. Spolu ich až do milióna.

V roku 2000 sa tradícia roznášania Betlehemskeho svetla rozšírila aj o severoamerický kontinent.

Kým sa dostane na Slovensko, prekoná vzdialenosť 2500 kilometrov.

Plameň betlehemskeho svetla horí každý rok v 300 mestách a lebo obciach Slovenska.

Najvyššie miesto, kam skauti Betlehemske svetlo vynesú je Lomnický štít (2434 m n. m.).

Ako to bývalo na Vianoce kedysi

Letný čas je fuč, aj pestrá jeseň v nedohľadne. Skončili sa práce na poliach, nastal čas, ako sa ľudovo hovorí - nehodno sa vonku motať. Deti sa nevedia dočkať prvých bielych chumáčikov na špičke nosa a podaktorí chlapi snežnej lopaty v rukách.

Rýchlo a či pomaly k nám prichádzajú najkrajšie sviatky roka, Vianoce. Tie Vianoce, keď stromček sa ligoce, veľkí sú zrazu malí a malí viac ako inokedy usmievaví.

Aby všetko bolo, ako má byť... Čas vianočný má a mal svoje čaro. Na Ondreja dievky triasli plotom a hovorili: „*Plote, plote trasiem ťa, svätý Ondrej prosím ťa, vyjav tejto noci mne, ktorého ja muža mať budem.*“ Druhý pán, Martin - a rovno na bielom koni. Staré mamy rozprávali: „Rýchlo zaspí, nech Martin môže osedlať koňa.“ Aká to bola radosť, keď ráno deti pritísli nosy na okenné sklá a hĺkali nad bielou snehovou perinou. A čo priateľka „blatuliakov“, Katarína? Ak je na blate, tešíme sa a očakávame Vianoce na ľade. Starí rodičia si vedeli značiť počasie v dni od Lucie do Štedrého dňa. Z tohto, ako dnes hovoríme projektu, mali kalendár predpovede počasia na nasledujúci rok. Odvážni mládenci zasa od Lucie do Štedrého dňa pripravovali z dreva stolec. Výnimočný bol tým, že na výrobu sa nesmel použiť žiadny kov, žiadny klinec. Na polnočnej sv. omši na ňom mládenec sedel a cez pozdvihovanie pozrel dierou vyrezanou v stolci. V tú chvíľu videl všetky bosorky (ženy, ktoré bosorovali, odoberali kravám mlieko, umárali ženy šestonedielky...). Z rozprávania dedka na drapkách: „*Ja som nabral odvahu. Po večeroch som si stolec pripravil. Na polnočnej som sa nevedel dočkať pozdvihovania, tlačil a pichal ma ako by som ho z trnia chystal. A keď nastala tá chvíľa, s malou dušičkou som cezeň pozrel. Niektoré ženy však neboli otočené k oltáru, ale pozerali na mňa. Keď som vyšiel z kostola, dajaké čary ma schytili, zaviedli za dedinu a tam ma zbili. Najviac ma vybila moja krstná mať.*“ Na Luciu chodili dievčatá oblečené v bielom a vymetali zlé sily z domov husacími krídlami.

Do prípravy na Vianoce patrilo aj pečenie vianočných oplátok. Za čias našich prastarých rodičov sa piekavali na fare, v hojnom počte, veď sa

pieklo pre celú dedinu. Niektoré dievčatá miesto učenia pomáhali kuchárke na fare, nabrali praxe a tú zužitkovali pri pečení doma. Mladšie i staršie gazdinky s radosťou od rána pripravovali ingrediencie na cesto (mlieko, cukor, vanilka, maslo). My deti sme šli do školy. Domov sme sa veľmi ponáhľali. Vtedy sme vedeli zavolať aj viacero kamarátok alebo sesternice. Ako sme vstúpili do brány, oviala nás krásna, neopa-

rechou a pred večerou dievka s varechou utekala ku studni na dedine. Tri razy na ňu zaťukala. Z ktorej strany sa ozval pes, tam sa mala stať nevestou. Po príchode z tejto zimnej „prechádzky“, sa začal pripravovať štedro-večný stôl. Na ňom nesmeli chýbať: modlitebná knižka, ruženec, peňaženka, rybacia šupina, na slamienke ovocie, najkrajšie jablká, koláče, sviečka s vetvičkou, už spomínané oplátky s medom, ďalej vianočné

Vianočné oplátky sa kedysi vyrábali pomocou špeciálnych klieští. Na jednu čelusť sa naliala cesto, potom sa zatvorili a strčili do pece.

kovateľná vôňa vanilky. Vbehli sme do kuchyne, či sa daria, či nie sú dáke nepodarky - na košovku. Mama prevracala v pravidelných intervaloch na sporáku veľkú formu zvanú železá (kliešte). Vždy, keď naliala lyžičkou na formu liate cesto a privrela formu, cesto zaspievalo. Vydalo zvláštny zvuk, niečo medzi šušťaním a pískaním. Keď oplátku vyberala zo žeravej formy, nestačili sme ani ústa otvoriť a už na oplátke mala položený lopárik, to preto, aby oplátka bola rovná ako doska. Ja som milovala odstrihovať prečnievajúce zbytky cesta. Tie sme s dievčatami zmlsli ako prvé. Pekné oplátky som dávala do košíka, zlé sme rovno jedli. Medzičasom dievčatá odišli a ja som s mamou vydržala až do poslednej lyžičky cesta. Ku koncu pečenia sa robili oplátky aj pre dobytok. Do nich sa navyše pridávala byľka dateliny či skorocel.

Na Štedrý deň sa dodržiaval prísny pôst a jedlo sa pripravovalo len na masle. Pri varení sa všetko jedlo miešalo jednou va-

pupáčky s makom (malé buchtičky z kysnutého cesta plnené lekvárom), fazuľová polievka so slivkami, kapusta s hríbkami, pečené ryby v cestíčku (riečne ryby), zemiakový šalát, krupicová kaša. Kto ešte vládla, mohol si zobrať z koláčov alebo ovocia. Skôr ako si však za stôl posadala rodina, gazdina odobrala z každého jedla a spolu s mladšími deťmi so sviečkou zanesla do maštale zvieratám. Za ten čas starší súrodenci pripravili pod stromček darčeky od Ježiška. Na začiatku štedrej večere sa všetci pomodlili, gazda sa poďakoval Pánu Bohu za štedré dary a dospelí štrngli s hriatou medovinou. Po večeri si deti rozbalili darčeky. Do polnočnej sv. omše si gazdinka poupratovala, umyla všetok riad, aby deň Božieho narodenia mohla prežiť v pokoji a radosť, pretože bol veľký sviatok.

Takto to teda bývalo. No sú ešte aj tie šťastné rodiny, kde si môžu povedať: „A u nás to tak ešte je!“

Mária Šimáková
Terézia Kebísková

Dobrá novina mení môj život

Kevin je malý usmiaty černošský chlapec. Pochádza z dedinky Kiminini na severozápade Kene. Danka je obyčajná, trochu zadumaná školáčka. Býva v Hornom Srní. Kevin má chorú pravú nohu. Danka rada spieva, tancuje, behá. Čo majú tieto dve deti spoločné? Navonok, zdá sa, celkom nič. Niečo však predsa – obidvom zmenila život Dobrá novina.

Kevin nedávno úspešne absolvoval prvú operáciu a do konca roka by mal absolvovať druhú. Ak sa operácia podarí,

bude môcť chodiť a možno behať a skákať ako iné deti. Vďaka Dobrej novine tiež býva v špeciálnom zariadení pre postihnuté

deti, kde má dôstojné životné podmienky. Jeho otec ťažko pracuje ďaleko od rodiny za dve eurá na deň. Ročne mu po za-

platení výdavkov na bývanie a stravu pre rodinu zostanú štyri eurá a tie poukáže na účet domova. Kevin je však spokojný. Je jedným z mnoho afrických detí, ktorým Dobrá novina zmenila život.

V duchu myšlienky „Dobrá novina mení môj život“ sa nesie celý dvadsiaty ročník Dobrej noviny. Sme radi, že tento projekt zmení aj životy päťdesiatpäť detí v našej obci. Spolu s nimi aj životy desiatky animátorov a životy členov stovky domácností. Pre mnohých z nich sa z toho stala stabilná súčasť vianočných sviatkov. Môžeme byť právom hrdí, že Horné Srnie patrí medzi tisícku obcí zapojených do tohto projektu a že tu žijú „ľudia dobrej vôle“ ochotní prijať koledníkov a podeliť sa o to, čo majú, s tými, ktorí to potrebujú.

„Je úžasné, že sa deti, ktoré žijú tak ďaleko, dokážu obetovať a pomôcť iným a núdzným deťom. Chcem tieto deti povzbudiť, aby ďalej v tejto krásnej činnosti

pokračovali, pretože to, čo robia, je veľmi silné,“ hovorí Peter Kombe, riaditeľ školy Niery v Keni. Denne sa stretáva s utrpením detí žijúcich v tejto časti Afriky. Jeho škola bola jednou z tých, ktoré Dobrá novina v minulosti podporila. „Nesmierne si vážim všetkých, ktorí akoukoľvek formou prispeli k zmierneniu utrpenia tunajších obyvateľov. Svojou dobrovoľníckou prácou doslova zachraňujú a menia život mnohých na lepší. Veľmi im za to ďakujem a modlím sa za nich.“

A čo Danko? Mohla si sadnúť pred televízor, k počítaču alebo mohla ísť von s kamarátkami. Ona si však zvolila pomoc druhým. Spolu s ostatnými štyri týždne nacvičovala kolednícky program, aby na Štefana, bez ohľadu na počasie, prišla do vašich domovov zvestovať vám dobrú novinu. Darovala svoj čas a svoje talenty. Darovala samu seba. A to je veľká vec, nie?

Lydka Murárová
Anka Prnová

Sprievodné aktivity

V spolupráci s farským úradom pripravujeme **fotografickú výstavu Rastieme s Dobrou novinou**. A tak ako vlni, aj tento rok vyhlasujeme súťaž **Koledník roka**. Bližšie informácie nájdete na nástenke farského úradu.

Na zmrzlinu s Félixom a Klárkou

Ak sa ti niečo nepáči, neseď doma, ale niečo s tým urob.

Presne to si povedala skupina mladých dobrovoľníkov, ktorí sa zapojili do výzvy Miestnej akčnej skupiny Vršatec a v zmysle hesla „Skrášliťme spolu región spod Vršatca“ pripravili projekt minirekonštrukcie priestoru v blízkosti Kultúrneho domu a novootvorenej predajne zmrzliny. Zanedbané lavičky, ktoré majú svoje najlepšie roky za sebou a ošarpané a sivé múriky tvorili „spoločnosť“ všetkým, ktorí sa zastavili si posediť so zmrzlinou pod košatou lipou, ktorá je dominantou priestoru.

Veselá veverička Klára a jazvec Félix sa stali novými spoločníkmi v tomto priestore, ale skôr ako mohli uzrieť svetlo sveta, bolo potrebné všetko vymyslieť, pripraviť,

opraviť a namaľovať. Aj vďaka pomoci obce a osobnej asistencie starostu obce si v sobotu 4.10.2014 dobrovoľníci vyhrnuli rukávy a pustili sa do práce. Brúsny papier, kartáč, štetec, farba a dobrá nálada boli hlavnými protagonistami premeny. Malí pomocníci, niektorí z kočiarov, niektorí so štetcami v ruke, pomáhali dospelým a usilovne pracovali. Táto nezvyčajná aktivita neostala bez odozvy. Ľudia sa zastavovali, pýtali sa, zaujímali sa, čo sa to deje, a čo to nakoniec bude. Viacerí dokonca pridali ruku k dielu, či už vo forme umeleckých kreácií so štetcom v ruke, alebo prinesením niečoho dobrého pod zub. Atmosféra bola príjemná a rodná. Radosť detí, ktoré sle-

dovali, ako vznikajú ich noví kamaráti, je tou najväčšou odmenou pre všetkých. Výsledok je fantastický, z predtým ošarpaných sivých múrikov na nás pozerajú veselé očka jazvecov, veveričiek, ježkov a vtáčikov a dokonca aj ten maco-mrmloš sa usmieva. Obrubníky dostali nový farebný šat a na obnovených lavičkách sa sedí príjemne. Teraz nám len ostáva dúfať, že nám tento spoločný priestor pre všetkých „neskrášli“ iní umelci, a že si ho budeme môcť spoločne užívať ešte veľmi dlho. A na záver nezabudnite, že „Ak sa ti niečo nepáči, neseď doma, ale niečo s tým urob“.

Vladimír Ondrejčka

Bezpečnosť na cestách je priorita

Narastajúci počet áut na cestách, ulice preplnené parkujúcimi autami, rozvoj cyklotrás a s nimi spojený nárast počtu cyklistov a v neposlednom rade intenzívny pohyb chodcov v obci. Účastníci cestnej premávky dostávajú v Hornom Srní riadne zabrat.

Komplikovaná dopravná situácia vyústila do viacerých aktivít a projektov vedúcich k zlepšeniu situácie v doprave a hlavne k zvýšeniu bezpečnosti chodcov a cyklistov. Obec Horné Srnie a Obvodné oddelenie PZ v spolupráci s občianskym združením Centrum urbannej bezpečnosti, ktoré sídli v našej obci a aktívne sa venuje problematike bezpečnosti v obciach, pripravili hlavne pre seniorov a škôlkárov a žiakov Základnej školy V. Mitúcha v Hornom Srní dopravnopreventívno-osvetovú akciu zameranú na bezpečný pohyb chodcov a cyklistov v obci. V stredu 22.10.2014 v dopoludňajších hodinách prebehli prednášky vedené príslušníkmi Policajného zboru SR, ktoré sa však z dôvodu zlého počasia neuskutočnili priamo na problematických častiach obce (park, križovatka pri predajni Jednota a Hôrka), ale v priestoroch materskej a základnej školy. Prednášky popoludní pokračovali v rámci Dňa úcty k starším v priestoroch Kultúrneho domu Horné Srnie. Hlavnou témou bolo používanie reflexných prvkov v nadchádzajúcom zimnom období, kedy pri skorom stmievaní a zlej viditeľnosti „byť viditeľný“ môže chodcovi i cyklistovi zachrániť život. Táto akcia však nebola jedinou ak-

Policianti v rámci prevencie pripravili deťom v materskej škole kurz dopravnej výchovy

tivitou. V rámci zvýšenia povedomia o možných rizikách na cestách bolo na vybraných miestach inštalované vodorovné značenie upozorňujúce na pohyb detí a automobilov v blízkosti východu z parku, ako i vymedzený bezpečný koridor pre pohyb chodcov.

Rovnako problematickým miestom je križovatka pri predajni COOP Jednota a Mäsiarstvo Hôrka, kde dochádza ku kolíznym situáciám medzi cyklistami a automobilmi, z

dôvodu nedania prednosti v jazde. Z oboch vedľajších ciest vybiehajú cyklisti na hlavnú cestu bez toho, aby dali prednosť vozidlám na hlavnej ceste.

Keďže však problematika bezpečnosti na cestách je zložitejšia a vyžaduje cielený a dlhodobý prístup, Obec Horné Srnie spolu s Centrom urbannej bezpečnosti, o.z. pripravili projekt zameraný na koncepčné riešenie mobility peších a cyklistov v obci, ktorý bol Radou vlády pre prevenciu kri-

minality finančne podporený v rámci výzvy pre rok 2014. V rámci projektu bude vypracovaný Koncept pohybu peších a cyklistov v obci Horné Srnie spojený s diskusiou s verejnosťou o riešení hlavných problémov v oblasti dopravy. Bude nainštalované nové vodorovné ako i zvislé značenie, inštalované nové osvetlenie nad viaceré priechody pre chodcov v obci a pripravená technická dokumentácia pre ďalšie aktivity. Aktivity projektu sa budú realizovať do jari 2015.

V materskej škole po absolvovaní prednášky pokračovali v dopravnej výchove priamo v triedach aj v nasledujúcom období. Na toto nadväzuje aj úloha rodičov, aby sme deti pri pohybe obcou učili a upevňovali v nich zásady bezpečného pohybu, či ako chodcov alebo cyklistov. Je ohromujúce, aké veľké množstvo detí a mládeže, ale i dospelých sa pohybuje na bicykli, ale i pešo bez reflexných prvkov a svetiel po zotmení.

Ako ďalšiu z aktivít pre škôlkárov a žiakov Základnej školy V. Mitúcha v Hornom Srní pripravujeme dopravnopreventívnu akciu formou dopravného ihriska na Deň detí.

Vladimír Ondrejčka

Benefičný koncert

Je už tradíciou, že členovia ZO SZTP Horné Srnie sa každoročne zúčastňujú benefičného koncertu SZTP v Bratislave, konaného v posledných rokoch v Istropolise. Nebolo tomu inak, ani tento rok, keď sa koncertu pod názvom *Umelci srdcom* zúčastnili dňa 5. októbra 2014. Bol to už XVIII. ročník. Počasie účastníkom autobusového zjazdu prialo, nepršalo. Hlad a smäd zahnali na motoreste Červeník. Pre malé nákupy a obed využili obchodné centrum IKEA. Koncert moderovali Andy Timková a Matej „Sajfa“ Cifra, ktorí boli výborní, neraz všetkých rozosmiali. O kultúrne vyžitie sa postarali tanečné štúdio ASSOS Nelux Bratislava, folklórny súbor Macejko z Malaciek, operná diva Jolana Fogašová, mladý spevák Martin Harich, vždy usmiaty Thomas Puskalier, speváčka Gitana, herečka Barbora Švidroňová, Miroslav Švába, ktorý zožal veľký potlesk nielen za pieseň Lady Karneval a ďalší. Samozrejme nechýbal ani úvítací a záverečný príhovor predsedkyne SZTP Ing. Moniky Vrábľovej.

Podujatie bolo nádherné, účastníci mali pekný kultúrny zážitok, začo patrí poďakovanie predsedovi ZO SZTP Horné Srnie Štefanovi Blahovi, ktorý to všetko zorganizoval.

E.N., členka výboru

Keď padá sneh

*Padá sniežik z hora
do nášeho dvora,
padá na Srnie i Vlárú
na Kristínku, Jožka, Kláru...*

*Už je biela celá lúka,
zajko skočil spoza buka.
Berme rýchlo sánky, lyže, lopaty,
dnes sa všetkým vybehnúť
von vyplatí!
K tomu pridá každý
dobrú náladu
snehuliakmi vyzdobíme záhradu.
Vyšantím sa s kamarátmi dosýta
večer skončím pod perinou
ukrytá.*

Rebeca Kňazeková, V.A

Najmenší účastníci cestnej premávky sa príslušníkov polície ani trochu nebáli

Spomienka po rokoch

Príbuzní preživšieho amerického vojaka navštívili skutočný hrob jeho padlého druha.

1944 – 2014

V živote som prežil dni, keď som mal ráno jasný plán, no chvíľa zmení všetko a konáš, čo si nečakal. Nezabúdam, že dej môjho života chráni vyšší Pán.

Hoci v poslednom období nebolo dňa, aby nezapršalo, 6. septembra 2014 svietilo slniečko a príjemná teplota ma veľmi potešila. Ako náhle uschla rosa, spokojne som sa vybral kosiť trávnik. Zrazu ma oslovila pani Húserková: „(...) Sú tu traja cudzinci a hľadajú niekoho, kto im môže povedať, ako to bolo s tým lietadlom, ktoré havarovalo v Smutnom jarku pred koncom II. sv. vojny, tak som ich priviedla k Vám, môžu ísť ďalej?“

Najmladší z nich ma oslovil peknu slovenčinou, aj napriek tomu, že „východniarčinu“ bolo dosť cítiť. Tak sa začalo moje stretnutie s manželmi Stevom a Jane Ray z Nebrasky a ich sprievodcom Davom Dzugasom. Nuž čo, privítal som

ich v pracovnom oblečení, tak som sa na chvíľu ospravedlnil, opláchol a prezliekol a medzitým už šikovný Dave rozložil stoličky a stôl, aby sme sa mohli v klude porozprávať. Občerstvili sme sa džúsom a trochou slivovice a spýtal som sa ich čo ich zaujíma.

Iste neprišli z Nebrasky, do Bielych Karpát, len tak. Vedeli, čo chcú vidieť a počuť, mali jasné ciele. Možno aj preto, hoc málo, čo viem, začal som na ich otázky odpovedať.

Čo ich priviedlo do Horného Srnia? Príbeh amerického bombardéra, ktorý sa zrútil 29. Augusta 1944 v katastrálnom území Ľuborče (Smutný jarok), pričom zahynul mladý vojak Andrew A. Solock. Pán Steve Ray, je potomkom pilota havarovaného lietadla LT Williama G. Raya, ktorý synovi vyrozprával o príprave a samotnom lete celého roja, aj ako došlo k jeho poškodeniu, aj čo nasledovalo, ale podrobnosti nepo-

znali, preto sa chceli o nešťastí dozvedieť viac a vidieť kde zahynul Andrew A. Solock. Z mojich predchádzajúcich článkov viete, že z desiatich členov posádky bombardéra Liberátor, deväť doplachtilo na zem, kde im významne pomáhali občania Horného Srnia, aj napriek tomu, že riskovali vlastné životy. Ján Černička, Viktor Černička, Štefan Zemanovič, Jozef Šánek, A. Moncmann a ďalší.

Najskôr som sa spýtal, koľko majú času. Keď odpovedali, že to záleží iba na Vás, zostal som pokojný, 6. a 7. septembra 2014 sme prekonzultovali, prezreli historické dokumenty, videli priestory dráhy nevládateľného bombardéra a aj miesta, kde postupne dopadali na slovenskú pôdu nešťastníci, ale s dobrým koncom, lebo z posádky sa deväť letcov po II. sv. vojne vrátilo domov. Iba Andrew A. Solock, spolu s vŕakom lietadla ostali v Smutnom jarku.

Seržant Andrew A. Solock (1920 – 1944) zahynul počas II. svetovej vojny pri leteckej havárii pri Smutnom jarku neďaleko Antonstalu.

A naša mlad, Ti úctu vzdáva, hoci Tvoj pamätník, nad Smutným jarkom, mohutné stromy zakrývajú.

Vedia, že Ti v čase skonu, časť hrdinského tela zotlela.

Celý náš rozhovor prebiehal v priateľskom duchu. Najskôr som im poskytol verbálny popis

celej udalosti a odpovedal som na ich otázky. Pripravil som im kópie článkov spolu s mapovými prílohami častí Bielych Karpát. Vizuálnu prehliadku lokalít v smere trajekty lietadla pred dopadom do Smutného jarku sme mali naplánovanú na nedeľu aj s návštevou pamätní-

Kronikár: Ozdobné písmo nepoužívam. Som skôr technický typ

Takmer dvadsaťdva rokov sa stará o to, aby sa informácie o našej obci zachovali aj pre budúce generácie. Dobre naladený, príjemný, ochotný a zhovorčivý. Ing. Alojz Krajčí.

Ako ste sa dostali k funkcii obecného kronikára?

Bolo to veľmi jednoduché. Akonáhle som skončil v práci, vtedajší pán starosta Vidoman ma požiadal, či by som sa do toho nepustil, keďže pani Jantoláková už kronikárku robiť nebude. Tak som začal. Bolo to v roku 1993.

Kto bol prvým obecným kronikárom?

Kronika obce je písaná od roku 1932 a začal ju písať vtedajší pán riaditeľ školy, Ján Petro. Spravil prierez o Hornom Srni podľa rozprávania vtedajších funkcionárov.

Viedol Vás doma niekto k písaniu?

U nás doma sa vždy rozprá-

valo o udalostiach. Otec často doniesol nejakú knižku, o ktorej sa rozprávalo. Vedel som pomerne hodne aj z rozprávania starých rodičov. Aj v škole nás dobre viedli. Dobré si spomínam na pani učiteľku Justhovú, ktorá nás viedla k poézii. Mne ale veršovanie veľmi nešlo.

Ako ste sa teda k písaniu dostali?

Keď som sa vrátil naspäť do Srnia, mal som šťastie, že som stretol ľudí ako Milan Chlebana, pán Červený, pani Hiklová, ktorí dali podnet, aby sme začali písať obecné noviny. Tak začal v roku 1992 vychádzať Lipovec. Pani Hiklová hovorí: viete čo, básničky Tona Beňu sa nám už minuli, musíme nájsť iné zdroje. A tak som to v 1992

skúsil. Pozoroval som vnúťkatka a začal som písať. A sem-tam sa mi to rýmovalo. Tak mám niekoľko básničiek.

Čo všetko je zapísané v kronike?

Celkový prierez je písomná časť a obrázková časť. Urobil som si systém, jednotlivé časti zvlášť – vedenie obce, kultúra, šport, náboženstvo, zaujímavosti vo svete alebo na okolí, a postupne som zapisoval.

Mal som šťastie, často som chodil k Varčekom do Rajkovca na pílu a tí mi poskytl obrovské množstvo dokumentov od roku 1800 do 1893. Študoval som aj kroniky, ktoré boli predtým, spravil som si vlastný názor.

Zaujímal ma aj vývoj v obci

od prvej zmienky v roku 1439.

Ako pri zapisovaní kroník postupujete?

V prvom rade som chodil na obecný úrad na dôležité jednanie. Zaznamenám to, čo má dopad na obyvateľstvo. Potom napr. sledujem aj vývoj jednotlivých podnikov.

Nerád píšem také veci, o ktorých pravdivosti nie som presvedčený.

Využívate pri práci internet?

Internet využívam len na súkromné účely. Mám tu internet aj nový notebook, vnúťnik ma učí s tým robiť. Sám si veci uloží, vytlačím na tlačiarňu. Ináč to dnes už ani nejde..

Som sa na úrade pýtal pána Kristína, ešte keď začal, či pôj-

deme aj elektronicky – a že nie, tak zapisujem ručne.

Používate aj zdobené písmo ako vaši predchodcovia?

Nie, nemám na to talent. Som skôr technický typ :)

Mylíte, že kroniky prežijú v dnešnej dobe internetu?

To je ťažká otázka. Ale myslím si, že je ťažko predpokladať, ako sa zachovajú informácie cez všetky moderné technológie.

Kto Vám robí fotky?

Jožko Kebísek robil, niektoré aj ja sám, niektoré som našiel.

Aká bola najkurióznější vec, ktorá sa do kroniky dostala?

Fúúha. Podľa mňa vrchol

ka. Šikovný prekladateľ Dave sa snažil preložiť, o čom som hovoril, preto sme sa po takmer troch hodinách rozišli s tým, že v nedeľu sa stretneme opäť u nás.

Prečo som venoval náhodným hosťom trochu pozornosti? Viem, ako je to mať zložitý príbeh otca nedopovedaný! Veď preto prišiel statočný syn s manželkou, počuť podrobnosti!

V nedeľu sme sa vybrali do terénu: stará Via Regni, Sietne, Zábava, Rybníky až po hranicu v Sidónii. Pri krátkych zastávkach som hovoril o udalostiach letu, dopadu letcov v lokalitách katastra obce Horné Srnie a aj

o prelete lietadla so Solockom, do katastra Ľuborče tak, ako som to videl, ale najmä z rozprávania očitých svedkov, ktorí na mieste dopadu lietadla boli krátko po tragédii mladého letca /pán Štefan Kebísek, náš občan, vtedy vojak Slovenskej armády bol v hliadke, ktorá asistovala pri transporte telesných zostatkov Andrewa A. Solocka a o posledných metroch letu nad horizontom, ako aj o detonácii pri dopade na Slovenskú zem mi hovorila pani Júlia Polomová, rodená Zemanovičová, ktorá v tom čase pomáhala pri mlatbe rodine Reisenauerovej na Rybníkoch/

V posádke bombardéru B-24H – Liberátor zastával Andrew A. Solock post spodného streleca

Z hranice sme sa vrátili po štátnej ceste smerom Ľuborča. Na starom cintoríne v Ľuborči sme sa zastavili a moji hostia si zdokumentovali miesto, kde bol Solock v roku 1944 pochovaný i pamätnú tabuľku, ktorá je umiestnená v spodnej časti pamätníka padlých občanov z 1. sv. vojny, krátko sme sa pomodlili a pokračovali sme do Ľuborčianskej doliny. Po peknom ráne nás Smutný jarok privítal miernym mrholením, čo mojich hostí nevyviedlo z rovnováhy. Mali kompletnú výbavu do dažďa a aj daždník pre mňa, ktorý mi slúžil ako opora vo výstupe. Smutný jarok nezostal svojmu menu nič dlžný a miestna búrka, ktorá sa nám prehnala nad hlavami, ma úplne premočila. Na mieste dopadu lietadla dažď ustal a ukázalo sa aj slniečko.

Neviem sa vžiť do situácie oboch hostí, ale pieta, akú preukázali v čase, keď sme v tichu spomínali na mladého letca pri malom pamätníku, bola obdivuhodná. Ešte viac ma prekvapil pán Ray už po príchode na miesto, kde bola úzkokolajná trať železničky, odkiaľ obhovené pozostatky tela mladého letca prevážali na Ľuborčiansky

Skutočný hrob Andrewa A. Solocka v Smutnom jarku. Spolu s ďalšími padlými vojakmi je formálne pochovaný na cintoríne loreinského vojenského cintorína vo Francúzsku.

cintorín. Sadol si na mohutný bukový kmeň a asi 5 minút mlčal. Neskôr nám povedal o tom, ako reagoval jeho otec na poste prvého pilota, keď zistil, že lietadlo je neovládateľné. Bola to silná a dojímavá chvíľa, videl som jeho zarosené oči...

Tak, ako naši skauti, vzdali poctu A. A. Solockovi, aj moji priatelia, veď to bol spolubojovník ich otca za mier sveta. Poznali na mieste, že ich otec mal v tom čase veľa šťastia.

Po návšteve tohto pietneho miesta program mojich hostí dovolil iba malú zastávku u mojej dcéry v Ľuborči, kde ešte

raz poďakovali za poskytnuté informácie, písomnosti a mapky. Rozlúčili sme sa ako starí priatelia.

Vďaka patrí i pani Húserkovej, č. d. 792, ktorá zaujímavých ľudí nasmerovala do nášho domu.

Je to iba zopár slov z príbehu, ktorý mimo tragédie spojené s haváriou mal aj šťastné pokračovanie pri záchrane letcov bombardéra Consolidated B-24H Liberátor, sériové číslo: 42-52313, prezívaný „Rough Cobb“.

Alojz Krajčí

žartov bol, že: zapísané v dome richtárskom 30.februára 1845. Tak na tomto sa pobavím vždy.

A najsmutnejšia vec?

Najsmutnejšia? Hm, to som ešte nenapísal.

Pamätáte si všetky svoje zápisky?

Keď mi prečítate nadpis, viem, o čom je tam písané, chvalabohu, zatiaľ ešte – neviem dokedy – si spomeniem.

Sú v kronike nejaké výnimočné osobnosti?

Najviac ma zaujala osobnosť Jána Petru. Som ho aj osobne poznal. To bol ten prvý kronikár. Patrílo by sa o ňom povedať pár slov. Bol to mimoriadne zaujímavý človek. Po skončení školy v Banskej Štiavnici nemohol nájsť zamestnanie, takže odišiel pracovať do Čiech, o dva roky neskôr sa tu uvoľnilo miesto riaditeľa a prijali ho. Veľmi skoro začal robiť prvé zápisky. Pán Petro sa tu rýchlo udomácnil, neskôr bol aj zvolený za richtára. S ním súvisí aj jedna udalosť:

1919 bola veľká povodeň.

Zobralo tú časť až tam po Kamenec - toľko domov, že ľudia prakticky nemali kde bývať. Tak sa niektorí presťahovali na Horný koniec. Na Prúdoch vtedy bývali len cigáni – tí nemohli mať dom v intraviláne. A Prúdy boli mimo intravilánu, to boli len pažite. No a vláda rozhodla, že Horné Srnie ako lokalita nie je vhodné na výstavbu novej obce, že sa bude stavať tam, kde je Nová Nemšová. Srňania prehlásili, že ak budú aj koľko rokov šetriť, spravia hrádzu a Horné Srnie ostane ako obec na mape Slovenska. A vláda dala dotáciu. A práve ten Ján Petro prišiel a organizoval to tak, že v 1934 sa začala pravostranná hrádza. V 1937 boli už obidve strany hotové.

Kto je vaša obľúbená osobnosť?

Najnovšie je to pápež František.

Je na Slovensku nejaké združenie kronikárov?

Nás akosi podceňujú, nestretávame sa vôbec. Kedysi sme boli v Trenčíne, pýtali

odomňa dokumenty, tak som ich poskytol. Keď som ale ja niečo chcel, už neboli takí ochotní.

Nemám rád takých, čo len jednostranne využívajú. Len dajte, dajte a nič nepýtajte. Ale ja sa nerozcúlim pri tom-

to. A keď sa aj rozčúlim, idem do kuchyne a spravím si niečo dobré :-).

Lýdia Murárová

Na návšteve u susedov

Ani v tomto roku sme neporušili tradíciu a navštívili sme spolu s našimi klientmi a ich rodinnými príslušníkmi veľmi známe pútnické miesto v pohraničnej oblasti Svätý Hostýn.

Už naši prarodičia putovali na toto pútnické miesto v sprievodoch, peši, sprevádzaní hudbou, modlitbami a spevom. Chodilo sa peši niekoľko dní, pútnici prespávali v senníkoch, sväté omše slúžili pod holým nebom a všetko, čo potrebovali na prežitie, si niesli so sebou. Po horách a dolinách bolo počuť spev so známymi slovami „*Matičko Kristová ideme k Tobě....*“

Po nemalých prípravách a konzultáciách s farským úradom na Svätom Hostýne sme dohodli termín našej návštevy na 27. 10. 2014. Neputovali sme peši, ale odviezli sme sa moderným autobusom až k Bazilike Nanebovzatia Panny Márie. Komplex zahŕňa baziliku, ubytovne pre pútnikov, krížovú cestu Dušana Jurkoviča, veternú elektrárňu a vyhladkovú vežu. Povešť hovorí, že v 13. storočí sa tu ukrývali ľudia pred nájazdmi Tatárov. Trpeli však nedostatkom vody, preto sa modlili k Matke Božej a na jej príhovor tu vytryskol prameň a mohutná búrka donútila Tatárov k ústupu. A na pamiat-

ku tejto udalosti bola na vrchu Hostýn vo výške 734,6 m.n.m. postavená kaplnka Panny Márie. Už v roku 1567 je Hostýn spomenutý ako pútnické miesto. V rokoch 1841-1845 bol chrám obnovený a v roku 1909 bolo postavené kamenné schodisko s 250 schodmi, ktoré spájajú kaplnku so zázračnou vodou a bazilikou.

Hostýnske vrchy nás privítali jesenným sviežim vzduchom a krásnym výhľadom na široké okolie. Po krátkom odpočinku a zoradení sa do sprievodu sme tak, ako aj naši predkovia vstúpili do Hostýnskej Baziliky so spevom a slovami „*Matička Kristová prišli sme k Tebe..*“ Po odslúžení mimoriadnej svätej omše pre pútnikov z Centra sociálnych služieb LIPOVEC Horné Srnie a požehnaní na cestu domov sme sa plní báze a prekrásnych zážitkov vracali domov. Všetci sme sa zhodli v jednom - že takéto spoločné výlety sú najlepšou terapiou tak pre klientov ako aj pre zamestnancov. A už teraz robíme plány, kam pôjdeme nabudúce.

Jolana Hiklová

Výletníci pred pútnickou bazilikou

Literárna kaviareň

Dňa 11. októbra 2014 sa v sobášnej sieni Obecného úradu v Hornom Srní konala prvá „Literárna kaviareň“ pod názvom: „Jesenné veršovanie“.

Organizoval ju literárny klub PoeMa v spolupráci s obecnou knižnicou a Obecným úradom v Hornom Srní. Ako hostí sme privítali začínajúce autorky Gabiku Grznárovú a Danielku Sádovskú a takisto začínajúceho autora Petra Šípoša. Pani Gabriela Grznárová a pán Peter Šípoš prišli ako zástupcovia literárneho klubu z Topoľčian.

Danielka Sádovská sa narodila a vyrástla v Hornom Srní a teraz býva, tvorí a pracuje v neďalekej Nemšovej. Okrem veršov, ktoré sme si mohli vypočuť v podaní samotných autorov, zazneli v literárnej kaviarni aj básne pani Emílie Filipovej, mamičky herca a hudobníka Jaroslava Filipa, ktorá momentálne žije a tvorí v obci Svätý Peter pri Komárne a

pani Evky Očkayovej, predsedníčky Turčianskeho literárneho klubu, ktorá žije a tvorí v Martine. A keďže organizátori sa postarali, aby to bola naozajstná literárna kaviareň, o koláčiky, kávu a čaj nebola núdza. V prestávke medzi vystúpeniami si účastníci mohli podeliť o ich práci a o úspechoch, ale aj o pekných chvíľkach prežitých pri písaní veršov. Na záver treba snáď len dodať, že celá akcia sa uskutočnila v príjemnej, priateľskej a hlavne poetickej atmosfére. Ďalšiu literárnu kaviareň, plánujeme zorganizovať v januári 2015 a už teraz Vás všetkých touto cestou srdečne pozývame.

Októbrové stretnutie viacdenných matiek a dôchodcov

Ako každý rok, aj tento rok sme pripravili stretnutie pre viacdenné matky, matky, ktoré majú deti v pestúnskej starostlivosti, matky, ktoré majú osvojené deti a pre dôchodcov nad sedemdesiatpäť rokov.

Najskôr všetkých prítomných privítal starosta obce a poprial všetkým zdravie, spokojnosť a príjemný kultúrny zážitok.

Nasledovala prednáška od

členov Obvodného oddelenia policajného zboru v Nemšovej v rámci projektu Bezpečnosť na cestách s rozdávaním reflexných pásov na oblečenie.

Následne vystúpil Senior klub Vršatec. Husličky, heligónky a veselý spev a tanec vitálnych dôchodcov, ktorí vyčarili na tvárach prítomných široký úsmev, sa niesol do diaľky. V dobrej nálade si ľudia posedeli, zaspievali

a podaktorí i zatancovali. Aspoň na chvíľu sa znova preniesli do mladosti; aspoň na chvíľu zaspomínali na chvíle, keď ich nekváril choroby a bolesti; aspoň na chvíľu im zmizli z tváří vrásky.

Ďakujeme všetkým za účasť a prajeme si, aby sme sa aj na budúci rok stretli v takom hojnom počte a v dobrej nálade.

OcÚ

Mikuláš navštívil Horné Srnie. Na džípe.

Neverte báchorkám, že Mikuláša vyváža po mestách záprah sobov. Na vlastné oči sme videli, že sa vozí v poriadnom terénnom aute.

Čo viedlo Mikuláša, aby dal sobom dovolenku nevedno. No je to ich šťastie, pretože by sa pod tou záľahou balíčkov dozaista zodrali. Zdá sa totiž, že v Hornom Srní je naozaj mimoriadne veľa dobrých a poslušných detí. Mikuláša nadšene vítali v parku pod pódium. Keď tam všetky v sprievode rodičov prišli, vznikol taký dav, že sa nebolo kam pohnúť. Svoje o tom vedia aj anjeli, ktorí sa snažili predať davom pri rozdávaní drobných pozorností. Škôlkári si pre Mikuláša nacvičili niekoľko veľmi pekných

pesničiek a riekaniek. Pod vedením svojich učiteliek pridali aj pár tančekov. Vystúpiť pred davom ľudí nie je maličkosť ani pre dospelých, ale vidina mikulášskeho balíčka spoľahlivo dodávala potrebnú odvalu. Program dopadol na jednotku. Nejedno rodič si ho nakrútil aj do mobilu. Po dobrom výkone (a celoročnom poslúchaní) prišli na rad vytúžené balíčky. Záujemcov bolo neúrekom, takže sa do rozdávania musel zapojiť ešte aj čert. No deti sa ho nebáli. Veď keď Mikuláš zavelí, aj čert môže byť chvíľu dobrý.

Tvorivé dielne

Naša základná škola ponúka žiakom už dlhé roky na výber množstvo zaujímavých krúžkov. Deti tak majú možnosť vo voľnom čase spievať, tancovať, športovať, maľovať, tvoriť, či cestovať po zaujímavých miestach.

Každú stredu sa v škole stretávajú aj členky krúžku Šikovné ruky. Tento krúžok sa však od ostatných odlišuje svojím „osadenstvom“. Pani zástupkyňa Helena Mačinová pôvodne na spoluprácu oslovila ženy z Klubu dôchodcov, no správa o ich tvorivých stretnutiach sa pomerne rýchlo rozšírila, a tak do školských lavíc opäť zasadli aj naše babky, tety, susedky, bývalé žiačky i mamičky na materskej dovolenke. Pod ich tvorivými rukami sa tak obyčajný novinový papier mení na vypletané misky, podnosy, svietniky, srdiečka, zvončeky, anjelov, či vianočné stromčeky. Niektoré z výrobkov ste v budove školy mohli vidieť aj počas volebnej soboty. Oku lahodiace vianočné ozdoby, cestovinové svietniky, voňavé vyzdobené medovníky či darčkové servítkové krabičky sú dôkazom toho, že tvorivosť naozaj nepozná hranice.

Touto cestou by sme chceli poďakovať všetkým, ktorí si svoje nápady nechali len pre seba – Julke Galkovej, Anke Ďurčovej, Olinke Svedkovej, Márii Šimkovej, Zuzane Holotovej, Katke Savkovej, Martine Kebískovej a Monike Prošňanskej; pomáhali s materiálom, výrobou pomocných konštrukcií – firme UP – steel a prispeli tak k veselým tvorivým popoludniam, na ktoré prichádza čoraz viac detí. Malí, veľkí, chlapci aj dievčatá, starí aj mladí tak všetkým dokazujú, že „šikovné ruky“ dokážu ovládať nielen mobily a počítače.

Športové popoludnie

Ani zdravotné problémy neodradili členov ZO SZTP Horné Srnie od účasti na športovej akcii dňa 25. júla 2014, keď sa uskutočnilo na štadióne v obci športové popoludnie tejto organizácie. Počasie ako na objednávku – nepršalo, slnko svietilo, dokonca až veľmi, že sme sa ukrývali pod prístreškom alebo slnečníkom, ktoré však pre všetkých nestačili. Niektorí si zle prečítali pozvánku a prehrali sa na staré ihrisko, kde sme sa stretávali v minulosti. Vzhľadom na súčasnú situáciu sme však boli nútení hľadať nový priestor. Súťažilo sa v piatich disciplínach, bolo veselo, lebo tí, ktorí nesúťažili, povzbudzovali. Športový duch súťažiach sa ukázal vo viacerých disciplínach, kde sa súťažilo na viac

kôl. Niekomu sa darilo viac, niekomu menej, všetci sa to snažilo brať športovo. Najlepší boli odmenení vecnými cenami zo skla – vázami a džbánmi.

Za dobrý guláš, ktorý nám chutil, ďakujeme. O tom, že bolo dobre, svedčí aj skutočnosť, že sa nám nechcelo rozísť, hoci slnko už zapadlo. Opäť sme splnili jednu naplánovanú akciu, stretli sme sa, podebatovali, zasúťažili, zablahoželali jubilantom, ktorí mali životné jubileá, spomínali na časy, keď zdravie lepšie slúžilo. Poďakovanie patrí predsedovi Štefanovi Blahovi, jeho manželke Božke, členkám Vilme, Božke a členom výboru organizácie. Už teraz sa tešíme na nasledujúcu akciu.

E.N.

Trojkráľové spievanie

V sobotu 10. januára 2015 o 16,00 hod. Vás obec Horné Srnie, v spolupráci so ženským speváckym zborom a farským úradom, srdečne pozýva na prehliadku speváckych zborov s názvom *Trojkráľové spievanie*. V jubilejnom 10. ročníku tohto podujatia sa Vám predstavia zbory z Ilavy, Hornej Súče, Nitrianskeho Rudna, Moravského Krumlova a domáci ženský spevácky zbor. Koncert bude slávnostnou bodkou za vianočným obdobím, ktoré sa končí nedeľou 11. januára 2015.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Naši noví občania

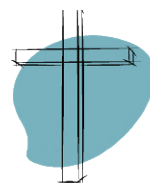
- 9.8. Eliška Šimíková
- 10.8. Alica Kaščáková
- 30.8. Matúš Galko
- 14.9. Ondrej Horný
- 17.9. Ján Papierník
- 7.10. Vanessa Valaščinová
- 21.10. Saimon Amrich
- 16.11. Roman Štefánek

Manželstvo uzatvorili

- 14. 6. Michal Hanák z Brna a Veronika Horná z Horného Srnia
- 25. 7. Richard Ambrozý z Horného Srnia a Eva Poliaková z Brezna
- 9. 8. Andrej Bulejko z Horného Srnia a Michaela Belanská z Trenčína
- 23. 8. Tibor Kranec a Ivana Červenková, obaja z Horného Srnia
- 20. 9. Martin Šprtko z Trenčína a Dagmara Matejková z Horného Srnia
- 27. 9. Peter Mutňanský a Martina Korienková, obaja z Horného Srnia
- 11. 10. Andrej Švančárek zo Skalky nad Váhom a Anna Panáková z Horného Srnia
- 18. 10. Adam Naňák z Horného Srnia a Barbora Schwandtnerová z Nemšovej
- 18. 10. Rastislav Turčík z Ilavy a Jarmila Kebísková z Horného Srnia
- 25. 10. Matúš Štefaničák z Nemšovej a Magdaléna Varčeková z Horného Srnie
- 8. 11. Peter Meščánek z Horného Srnia a Veronika Holíčková z Podhoria

Navždy sme sa rozlúčili

- 4. 8. Cyril Kebísek
- 12. 8. Stanislav Pavlačka
- 1. 9. Pius Klúčovský
- 4. 9. Jozef Šenk
- 10. 9. Julianna Micháliková
- 7. 10. Oľga Kuzmová
- 9. 10. Anna Klúčovská
- 17. 10. Štefan Horečný
- 29. 10. Júlia Mierna
- 29. 10. Zuzana Kulová
- 19. 11. Júlia Kebísková
- 20. 11. Štefan Papierník
- 27. 11. Kristína Hanáčková
- 30. 11. Júlia Budová